

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЧИННИК ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Парулава О. О., Здобувач вищої освіти групи ЗПУА 5/2

Миколаївський національний аграрний університет

Глобалізація економічного розвитку є однією з головних ознак сучасної цивілізації. Вона охоплює практично всі фактори та умови виробництва, всі його галузі та територіальні утворення і проявляється в різноманітних формах. Глобалізаційні процеси охоплюють майже усі сфери суспільного життя.[1] Протягом останніх десятиліть глобалізація виявилася й досліджувалася як ключова тенденція світогосподарського розвитку. Її вплив на господарський комплекс аналізували у своїх працях такі українські вчені як Д. Г. Білорус, Д. Г. Лук'яненко, А. М. Поручник та інші.

Згідно сучасної економічної енциклопедії, глобалізація відображає процес обміну товарами, послугами, капіталом та робочою силою, що виходить за межі державних кордонів. Глобалізація виявляється у розширенні проникнення компаній в економіку зарубіжних країн за допомогою експорту, а в широкому значенні — за допомогою іноземних інвестицій у відкриття заводів з виробництва комплектувальних, у заснування виробничих підприємств або дочірніх фірм зі збуту продукції. Таким чином компанії отримують додаткові можливості для збуту, який стримується через недостатні розміри внутрішнього ринку окремої країни. Тим самим вони зменшують свою залежність від єдиного внутрішнього ринку в отриманні прибутку.[2]

Кількісними характеристиками глобалізації визнано збільшення світового експорту та його частки у ВВП країн світу, величезне зростання прямих іноземних інвестицій, потоків капіталу, щорічного обороту на валютних ринках, обсягів міжнародного банківського кредитування, туризму, міграції робочої сили, тривалість телефонних розмов, роль Інтернету, засобів масової інформації, а отже, небачене зростання обміну ідеями, інформацією, поширення взаємодії і спілкування громадських організацій, простих людей. Глобалізація

формує нову еру взаємодії між націями та економічними системами, розширює сферу контактів людей – це і економіка, і технології, і культура, і управління.[3]

Світова торгівля це по суті перша та одна з головних форм міжнародних економічних відносин. У такому вигляді торгівлі приймає участь кожний регіон, Миколаївська територіальна громада не є виключенням. За 9 місяців 2021 року обсяг експорту товарів по м. Миколаєву склав 1630,5 млн. дол. США (75,1% загальнообласного експорту), порівняно з 2020 р. експорт у Миколаївській територіальній громаді зріс у 1,7 рази. Зовнішньоторгівельні операції проводилися з партнерами із 139 країн світу. За цей же період обсяг експорту послуг склав 106,5 млн. дол. США (33,4% експорту області). Партнерам із 112 країн надавались транспортні послуги, послуги з ремонту та технічного обслуговування, послуги з переробки матеріальних ресурсів.

Імпорт з інших країн світу також є невід'ємним процесом глобалізації. Найвагоміші імпорти надходження до м. Миколаєва здійснювалися з Польщі, Бельгії, Італії та Німеччини. Це були товари механічного та електротехнічного обладнання, засоби наземного транспорту, літальні апарати, плавучі засоби, вироби з каменю, гіпсу, цементу, мінеральні продукти, недорогоцінні метали та вироби з них.[4]

Також однією з форм прояву процесу глобалізації є стрімке зростання міжнародного фінансового ринку та фінансових операцій. Суспільна лібералізація фінансової сфери та впровадження сучасних інформаційних технологій сприяли стрімкому зростанню обсягів фінансових трансакцій та фінансового ринку. Ще одним із вагомих факторів і показників глобалізації виступає рівень міграції. Як і інші виробничі чинники робоча сила завжди переміщувалась по господарському полю планети. Так, громадяни Миколаївської територіальної громади часто мігрують на термін 6 місяців-рік до таких країн: Польща, Румунія, Болгарія, Німеччина, Італія, Іспанія та ін.

Розвиток науки та практичне застосування відкритих нею законів, індустріалізація і інформатизація суспільства спочатку відбуваються у 13 розвинутих країнах, а потім розповсюджуються по всьому світу на основі дії

ринкових принципів самоорганізації та самоуправління. Глобалізація – самоорганізуючий, об’єктивний процес, він рано чи пізно охоплює всі країни. І народи, які мало забезпечені потенціалом індустріально-інформаційного розвитку, нарешті отримують можливість користуватися її здобутками. Глобальна інтеграція несе й інші значні блага: переваги міжнародного поділу праці, ефекти масштабу та швидке розповсюдження нововведень у різних регіонах.

Для успішної глобалізації та досягнення максимально високої ефективності й конкурентоспроможності економіка певного регіону має підлягати модернізації, тобто структурній та інституційній економічній трансформації. Глобалізація означає залучення великої частини людства в єдину відкриту систему суспільно-політичних, економічних та культурних зв’язків на основі новітніх інформаційних технологій і телекомунікацій. Водночас цей процес веде до зростання взаємодії між державами і безпосередньо поміж людьми. На мою думку, наслідки глобалізації – це засіб подальшого прогресу суспільства.

Список використаної літератури

1. Баштанник В. Регіональна політика Європейського Союзу / В. Баштанник // Вісник УАДУ. – 2000. – №3. – С. 122-130.
2. Лук’яненко Д.Г. Глобальна економічна інтеграція: Монографія. – К.: ТОВ «Національний підручник», 2008.
3. Глобалізація і безпека розвитку: монографія / О. Г. Білорус, Д. Г. Лук’яненко, М. О. Гончаренко, В. А. Зленко [та ін.]; кер. авт. кол. і наук. ред. О. Г. Білорус. – К. : КНЕУ, 2001. – 733 с.
4. Зовнішньоекономічна діяльність м.Миколаєва, <https://mkrada.gov.ua/>
5. Глобалізація і безпека розвитку / О. Г. Білорус, Д. Г. Лук'яненко та ін. – К.: КНЕУ, 2001.

Науковий керівник – Табацкова Г.В. - канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств